

ע"פ 1652/05 - בצלאל סנדLER נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

ע"פ 1652-05-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ז

כב' השופט אריה רומנו

כב' השופט שירלי רנر

המעערע	בצלאל סנדLER עו"ב"כ עו"ד דמיטרי ורניצקוב
נגד	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
המשיבה	

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג'ואה סקפה שפירא) מיום 15.4.19

בת"פ 2380-11-18.

כללי

1. המערע הורשע על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון ל - 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, 2 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עונן, ופייצוי למתלוון בסך 6,000 ל". הערעור מופנה כנגד הרשות וכגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: בחג הפורים, ביום 25.3.16 בשעה 04:40, ליד פאב בירושלים, תקף המערע את המתלוון. באותו נסיבות, המתלוון הפריד בין חברים לאחר ויכוח והרגיע אותם. בעת שהסתובב חזרה להיכנס לפאב, בטעתו המערע בעצמה בחזה ללא כל סיבה נראית לעין, המתלוון נפל אחוריית, גופו נפגע מרכיב עומד, נגרם לו שבר פתוח ברגל, הוא אושפץ ורגלו גובסה. הוסכם כי המערע שתה אלכוהול קודם לאירוע.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערע עותר לביטול הרשותו של המערע וטען כי יש להתחשב בכך שב חג הפורים קיימים צוויי דתי של עמוד 1

שתיית אלכוהול ביהדות. המערער התגיר ועלה ארצה חודשים ספורים לפני האירוע ומדובר היה בחגיגת פורים ראשונה של המערער, ובוודאי בישראל והוא אכן רגיל בשתיית אלכוהול. נטען כי אף המידה של קיומן המצווה עלeltaה על הנדרש והביאה לתוצאות הפוגעניות. מדובר במקרה חריג בו שתיית אלכוהול מהוות נסיבה לקללה ולא לחומרה. עוד נטען כי למערער לא הייתה כל כוונה לגרום נזק גופני כלשהו למתלון והשער ברגלו של המתلون נגרם אף בשל צירוף מקרים מצער שבו שבו הביטה של המערער הפלילה את המתلون על רכב שעמד במקום. שירות המבחן התרשם כי המערער הביע אמפתיה כלפי המתلون והביע נוכנות לפצותו, והערעור דן אינו מופנה כלפי גובה הפיזיו שನפשך. נטען כי בנסיבות דן הרשות המערער בדיון תגרום לנזק חמור. מדובר בבחור בן 34 שעלה ארצה לפני שלוש שנים, לומד ביום ישיבה ועובד בתחום המחשבים. הוא דובר את השפה העברית ברמה הבסיסית ביותר, ומילכתוinclude סיכוי להשתלב באופן מוצלח בשוק העבודה הימם נמוכים מאשר אלה של ילדי הארץ. הרשותו תפגע עד יותר בסיכוייו למצוא תעסוקה ראייה ותפגע גם בקהלתו התקינה בארץ. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בכך שהרוור של המערער עלו לישראל לפני מספר חדשים, הם מתגוררים עמו, וכיום הוא המפrens העיקרי במשפחה. הרשותה תפגע גם בדימויו האישי של המערער, שחש תהוות בשואה ואזכה עצמית כתוצאה מעשי. כמו כן, היום המערער נמצא בהליך של שידור, ולא מן הנמנע שהרשותו בדיון תפגע בכך. לחלוין, אם הרשותו תשאר על כנה, ההגנה טוענת כי יש להקל בעונש החמור שהוטל עליו של מסר בדרך של עבודות שירות. מתוך העונש שנקבע הינו מחמיר ואינו רלבנטי לעבירה בה הוגש המערער. עוד נטען כי יש לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולכך יפים הנימוקים לעיל, המתיחסים להצדקה לביטול הרשותה. המערער הינו אדם נורטיבי, ללא הרשות קודמות, שירות המבחן התרשם כי אין לו דפוסי התנהגות אלימים והוא לא סובל מהתמכרות לאלכוהול. האירוע דן הוא אירוע חריג וזה לאורחות חייו של המערער. כמו כן, מעת ביצוע העבירה החלפו יותר משלוש שנים, בהם לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער הודה במינוס לו, ללח אחראיות מלאה וחסר זמן שיפוטי רב. לפיכך, במידה שתיוותר הרשות על כנה, יש לגזר על המערער עונש של של"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן, תחת עונש המאסר בעבודות שירות שהוטל עליו.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שהעבירה בוצעה בסיכון לפאב, אין נסיבות לקללה, אדם ששותה אלכוהול אינו-Amor לסקן אחרים, לא הוכח על נזק קונקרטי לעניין ביטול הרשותה, או לסכנת פיטורין, אין קשר לשאלת השידור ולא הרשותה. נשללו ככל השיקולים הרלבנטיים ואין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

תקיר שירות המבחן

4. מתקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 33 שנים, נולד ונגדל בברחה"מ. בשנת 2014 עלה לישראל, התגיר, וכיום לומד בישיבה ועובד בתחום המחשבים, ללא הרשות קודמות. הוא טען כי בעבר האירוע שתה אלכוהול למכבר ואיבד שליטה על התנהגותו. הוא לך אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה. כמו כן, ביטה אמפתיה לקורבן וגיל רצון לפצותו. שירות המבחן התרשם כי בוצע העבירה דן מהוות אירוע חריג וזה לאורחות חייו של המערער וכי מדובר באדם נורטיבי, שאינו סובל מבעיית שימוש באלכוהול באופן הדורש התייחסות טיפולית. מעת ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הומלץ לבטל את הרשותו, להטיל עליו של"צ בהיקף של 180 שעות ופיזיו כספי למתلون.

דין

5. דין הערעור להידחות.

הכל הוא כי משהוכחה אשם נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. בסוד ההחלטה שלא להרשי נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעוניים בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי העונשה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביתן נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

6. העבירה שביצע המערער הנה חמורה. המערער תקף אדם שהפריד בין חברים לאחר ויכוח ולאחר שפנה לחזרה לפאב. תקיפות המערער באהה במפתח ולא סיבה נראה לעין, וכללה מעשה אלימות בוטה של בעיטה עם הרגל הישר לחזה של המתلون עד באותו שלב. על עצמת הבועיטה ניתן למוד מתוצאותיה. לא בצד צין בית משפט קמא כי בעיטה לחזה של אדם עשוי לגרום לנזקים נוספים. במקרה דנן, הבועיטה הפילה את המתلون אחורה וכתוואה מכך רגלו נשברה. סיבת לחומרה נוספת היא כי המערער ביצע כל זאת על רקע צריכת אלכוהול בכמות רבה. תופעת האלימות הנה חמורה, ויתור על הרשעה בנסיבות דנן אינו עולה בקנה אחד עם הפסול שבמעשה והצורך להוקיעו. חומרת העבירה במקרה דנן אינה מאפשרת לבטל את הרשותו של המערער מבלי לפגוע בשיקולי העונשה האחרים, ובכללים שיקול ההרטעה האישית והציבורית. כמו כן, במקרה דנן, לא הוכח כי הרשותו של המערער בדיוןتسبب לו פגעה ממשית וספציפית באופן הגורם על האינטראס הציבורי שbeharshe בעבירות דנן. ההשלכה האפשרית הכללית של הרשותו של המערער על עתידו ונסoga מפתע עצמתו של האינטראס הציבורי שבגינוי המעשים, אינטראס ההרטעה מפני הישנותם, עקרון הילימה בעונשה והאחדות בעונשה לעומת עבירות נפוצות אלה. לפיכך, אין הצדקה להורות על ביטול הרשעה.

7. באשר לערעור על חומרת עונש המאסר בעבודות שירות. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סיבות גזר הדין של הערכאה הדינונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרים למקרים חריגים בלבד, בהם נפלת טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונשה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיענו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הוואיל ולא נפלת כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער עומדת הودאותו במיחסו לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וליעול ההליכים, האחריות שלחק על המעשים, הבעת חרצה ורצון לפצות את המתلون. כמו כן, תסקירות שירות המבחן שנערך בעניינו הינו חיובי. לערעור אין הרשותות קודמות ולא נפתחו לו תיקים נוספים מעות האירוע דנן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצוע, כפי שפורט לעיל. צדק בית משפט קמא בקבעו את מתחם העונשה כפי שקבע מתחילה מעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנסיבות דנן אין הצדקה לסתות לקולה ממתחם זה ולהטיל עונש של של"צ, כפי שביקש המערער. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עליו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתיצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה, ביום 20/3/22.

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ, 19 פברואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער עצמו וב"כ המשיבה.

